

Závěrečná výprava pod stany 16. – 18. 6. 2017

Školní rok se pomalu chýlí ke konci, prázdniny jsou už za rohem a seznam plánovaných akcí je téměř prázdný. Zbývá udělat poslední krůček, než nastane tábor, kde letošní oddílovou činnost symbolicky ukončíme – závěrečná výprava.

Jak už velí dlouholetá tradice, je to výprava vícedenní a stanová. Je pravdou, že na tábořišti u Huzové jsme byli na stanovce loni, stejně tak se tam udál tábor minulý a za necelý měsíc bude dějištěm tábora letošního, nicméně po důkladném zvážení jsme se rozhodli opět se vydat právě tam.

Zatímco se ostatní scházejí na autobusovém stanovišti u hlavního nádraží, kličkuji spletí úzkých uliček, vedoucích na ukryté parkoviště za Snejkovým domem. Štístko a Matěj jsou už na místě a společnými silami připojují malý vozík za auto. Plán je následující: my tři vyzvedneme vybavení z klubovny a podnikneme nákup ve Šternberku, zbytek vedení a členi zatím dojedou na místo autobusem. Tak se i stane a do hodiny a půl se už všichni shledáváme na důvěrně známé louce, která bude naším útočištěm po následující dva dny.

Jak už jsem zmínil výše, závěrečná výprava je tradičně stanová. Co jsem ale neřekl, že je také s tradičně nízkou účastí. Snad za to může únava po uplynulém roce, snad krutá bouře, která udeřila na celou oblast v průběhu časného pátečního rána, a celkově chladné počasí, které akci provázelo. O to větší uznání a dík pro všechny, kteří sebrali odvahu a na výpravu dorazili, jmenovitě to byli: Upír, Prokop, Tade, Řízek, Kája, Davča, Matěj, Štístko, Snejk, má maličkost a v sobotu rozšířil naše řady ještě Lipo. Protože odpoledne rychle postupuje a světla ubývá, pouštíme se do přípravy tábořiště a stavby stanů. Teda, stany v pravém slova smyslu staví jen Snake a mladší kluci, většina vedení buduje otevřený přístřešek a Matějův „samostavící“ se stan stačí vyzevleně pohodit do trávy a upevnit na místě kolíky. Tiše závidíme a bavíme se představou, jak se uprostřed noci stan sám složí i s Matějem uvnitř. Zapalujeme oheň, zpíváme a večeríme špekáčky. Přesně ty špekáčky, jejichž stín nás bude provázet po zbytek výpravy. Složení hrdě hlásí vysoký obsah masové složky, nicméně i po důkladné tepelné úpravě se špekáčky topí v tuku. Většina z nás s vypětím sil natlačí jeden kousek, zbytek brzo lituje falešného hrdinství. Oddílový toaletní papír putuje z ruky do ruky, ten soukromý je do poslední možné chvíle žárlivě strážěn.

V průběhu zbytku výpravy hrajeme rozličné luční hry, soutěžíme v házení žabek a snažíme se dát tábořiště trochu do pořádku ještě před stavákem. Spravujeme lesní cestu a přístup na louku, které jsou po chamtivé těžbě dřeva značně zdevastované, podnikáme výpravu do skladu v Arnolticích, abychom dovezli pár roštů do největších bahenních ploch a hrabeme louku, kterou nám v neděli přijel posekat místní kosič. V neděli je také poprvé za výpravu opravdu hezky a čerstvě posekaná louka láká k ještě intenzivnějším lučním radovánkám. Balíme se, uklízíme a pak už nás autobus unavené, leč spokojené, odváží zpátky domů.

Tak na viděnou na táboře!

Jenda